ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ให้มีความสอดคล้องกับข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๖๖ และข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

"บุคลากร" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างประจำที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

"บุคลากรสายวิชาการ" หมายความว่า บุคลากรซึ่งดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมถึงตำแหน่งวิชาการอื่นที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีกำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

"บุคลากรสายสนับสนุน" หมายความว่า บุคลากรอื่นซึ่งไม่ใช่บุคลากรสายวิชาการ

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

"พนักงานมหาวิทยาลัย" หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย

"พนักงานราชการ" หมายความว่า พนักงานราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

"โทษทางวินัย" หมายความว่า ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก และไล่ออก

"โทษทางวินัยไม่ร้ายแรง" หมายความว่า ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน และลดเงินเดือน

"โทษทางวินัยอย่างร้ายแรง" หมายความว่า ปลดออก และไล่ออก

"ให้ออก" หมายความว่า คำสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

"การอุทธรณ์" หมายความว่า การร้องขอความเป็นธรรมในกรณีที่ถูกลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อให้ผู้มีอำนาจเหนือผู้สั่งลงโทษอีกชั้นหนึ่ง พิจารณาทบทวนคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา

"การร้องทุกข์" หมายความว่า การร้องขอความเป็นธรรมในกรณีที่เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมายหรือเกิดจากการปฏิบัติโดยมิชอบของผู้บังคับบัญชาต่อตน

"กองกลาง" หมายความว่า กองกลาง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้ ก.อ.ม. เสนอสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาด และให้คำวินิจฉัยชี้ขาดเป็นที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

หมวด ๑
คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.ม.” ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภามหาวิทยาลัยเลือกจำนวนหนึ่งคน เป็นประธาน ก.อ.ม.

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนสามคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าหน่วยงานซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนบุคลากรสายวิชาการจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนบุคลากรสายสนับสนุนจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกองกลางเป็นเลขานุการ และให้นิติกรซึ่งผู้อำนวยการกองกลางมอบหมายจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๒) ให้มาจากการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหาที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการภาครัฐ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และด้านกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๓) ให้มาจากการเลือกกันเองของผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน และหัวหน้าหน่วยงานซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๔) ให้มาจากการเลือกของบุคลากรสายวิชาการ

การได้มาซึ่งกรรมการตาม (๕) ให้มาจากการเลือกของบุคลากรสายสนับสนุน

ข้อ ๗ การได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ตามข้อ ๖ (๒) ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภามหาวิทยาลัยเลือกจำนวนหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าหน่วยงานซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ โดยเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ โดยเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ โดยเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้เลขานุการสภามหาวิทยาลัย เป็นกรรมการและเลขานุการ และเลขานุการสภามหาวิทยาลัยอาจเสนอแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมจำนวนไม่เกินหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๗ ดำเนินการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตามข้อ ๖ วรรคสาม เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาจำนวนไม่น้อยกว่าที่จะแต่งตั้ง

ข้อ ๙ ให้ ก.อ.ม. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการใน ก.อ.ม. พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนั้นเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนก็ได้ ให้ ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ ก.อ.ม. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้แต่งตั้งใหม่ ให้ ก.อ.ม. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้ง ก.อ.ม. ใหม่แล้ว

ข้อ ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ก.อ.ม. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น

(๔) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) สภามหาวิทยาลัย มีมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

ข้อ ๑๑ ก.อ.ม. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอุทธรณ์ของบุคลากร ซึ่งถูกคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย เว้นแต่กรณีข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถูกคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกซึ่งเป็นอำนาจของ ก.อ.ร.

(๒) พิจารณาอุทธรณ์ของบุคลากรซึ่งถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(๓) พิจารณาคำร้องทุกข์ของบุคลากรและพนักงานราชการ กรณี ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๒ การประชุมของ ก.อ.ม. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงการประชุมที่มีการกำหนดให้สามารถใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่สามารถถ่ายทอดภาพและเสียงได้อย่างต่อเนื่องซึ่งทำให้กรรมการไม่จำเป็นต้องปรากฏตัวในที่ประชุม โดยให้ถือว่ากรรมการซึ่งใช้วิธีการติดต่อสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดังกล่าวได้เข้าร่วมประชุม ก.อ.ม.

ข้อ ๑๓ การลงมติของที่ประชุม ก.อ.ม. ให้ถือเสียงข้างมาก โดยกรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการพิจารณาเรื่องใดถ้าไม่มีกรรมการคัดค้าน ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๑๔ การประชุม ก.อ.ม. ต้องจัดให้มีบันทึกรายงานการประชุมเป็นหลักฐานไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ในกรณีที่กรรมการมีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในบันทึกรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๕ ในการประชุมเพื่อพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ หากกรรมการผู้ใดมีเหตุดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาและอยู่ในที่ประชุมไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีหรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา

(๒) รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่พิจารณา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นหรือเคยเป็นคู่หมั้น คู่สมรส ของคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กันกับคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ ที่เป็นบุคคลเพศเดียวกันโดยกำเนิดในลักษณะเดียวกันกับชายหญิงที่อยู่กินกันฉันสามีภริยา

(๗) เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานในความเป็นจริงไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือลูกพี่ลูกน้องในความเป็นจริงนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๘) เป็นหรือเคยเป็นบุตรบุญธรรมของคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้รับคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๙) เป็นลุง ป้า น้า อา ของคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๑๐) เป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกับคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ในสถานที่เดียวกันในลักษณะครัวเรือนเดียวกัน

(๑๑) เป็นลูกจ้างหรือที่ปรึกษาซึ่งได้รับค่าตอบแทนของคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๑๒) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลหรือตัวแทนของคู่กรณีหรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๑๓) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของคู่กรณี หรือผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๑๖ ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ หากมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๑๕

การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่ ก.อ.ม. กำหนด โดยยื่นต่อกองกลางด้วยตัวเอง หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งหรือนับแต่วันที่ทราบเหตุแห่งการคัดค้านก็ได้ พร้อมทั้งระบุข้อคัดค้านพร้อมแสดงข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามข้อ ๑๕

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านตามวรรคสองแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ของกองกลางลงประทับตรารับและลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือคัดค้านตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ยื่นหนังสือด้วยตนเอง ให้ออกใบรับหรือจัดให้ออกใบรับให้ด้วย และให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธาน ก.อ.ม. ทราบ และรวมไว้ในสำนวนการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

ข้อ ๑๗ การพิจารณาเรื่องคัดค้านนั้น หากประธาน ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ประธาน ก.อ.ม. จะต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงหรืออาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมโดยไม่ผูกพันกับคำคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้คัดค้านหรือผู้ถูกคัดค้าน หรือพยานหลักฐานของผู้คัดค้านหรือผู้ถูกคัดค้าน

ในกรณีที่ประธาน ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่รับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้สั่งการภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้ถูกคัดค้าน พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ การสั่งยกคำคัดค้านให้ถือเป็นที่สุด

ในกรณีที่ประธาน ก.อ.ม. ไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่กรรมการเฉพาะการพิจารณาอุทธรณ์ในเรื่องนั้น

กรณีที่ผู้ถูกคัดค้านเป็นประธาน ก.อ.ม. ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน ก.อ.ม. เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องคัดค้านและให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับกับการพิจารณาเรื่องคัดค้านประธาน ก.อ.ม. โดยอนุโลม การพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ไม่กระทบถึงการพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ประธาน ก.อ.ม. หรือกรรมการ ผู้มีส่วนได้เสียหรือถูกคัดค้านแล้วแต่กรณีจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ และให้ถือว่า ก.อ.ม. ประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ถูกคัดค้าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

หมวด ๒
การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๑๙ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ม. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ในกรณีของข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งให้ออกจากราชการและคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับกรณีบุคลากรถูกสั่งให้ออกจากราชการ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๒) เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่บุคลากรปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

(๓) ไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๔) ถูกจำคุกในความผิดที่ไม่ใช่การกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๒๐ การอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัย เป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคคลอื่นอุทธรณ์แทนตนเองได้ เว้นแต่ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ให้แสดงเจตนาด้วยวิธีใด ๆ เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบ

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดหรือสิทธิตกทอดหรือทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งแทนได้

ข้อ ๒๑ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย ต้องยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย ถึงแก่ความตายก่อนใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัย มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๒๒ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

(๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๓) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๕) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อกองกลาง ก่อนที่ ก.อ.ม. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๒๓ การยื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๒๑ ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับต่อกองกลาง ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ในกรณียื่นด้วยตนเองให้นับวันที่กองกลางประทับตรารับหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันยื่นอุทธรณ์

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. หาก ก.อ.ม. พิจารณาเรื่องอุทธรณ์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำแถลงการณ์นั้นตกไป

ข้อ ๒๔ เมื่อกองกลางได้รับหนังสืออุทธรณ์ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. รายงานประธาน ก.อ.ม. เพื่อทราบ พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาอุทธรณ์และแจ้งให้มหาวิทยาลัย จัดส่งเอกสาร ให้ ก.อ.ม. เพื่อพิจารณาภายในเจ็ดวันดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งให้ออกจากราชการหรือคำสั่งลงโทษทางวินัย

(๒) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๓) คำคัดค้านกรรมการสอบสวน (ถ้ามี)

(๔) สำนวนการสอบสวนและหลักฐานการสอบสวนทั้งหมด ในการสอบสวนวินัยหรือเอกสารหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาดำเนินการมีคำสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พร้อมบัญชีเอกสาร

(๕) รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัย และคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายในการพิจารณาสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษทางวินัย (ถ้ามี)

(๖) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการสอบสวนและการพิจารณาให้ออกจากราชการหรือลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๕ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. มอบหมายผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน เป็นผู้รับผิดชอบสำนวนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ ก.อ.ม. เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย เมื่อกองกลางได้รับเอกสารตามข้อ ๒๔ จากมหาวิทยาลัยครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน สรุปสำนวนเสนอต่อ ก.อ.ม. เพื่อพิจารณาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสาร

ผู้รับผิดชอบสำนวนตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นกรรมการหรือเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวนที่ทำหน้าที่พิจารณาทางวินัยของคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

ข้อ ๒๖ อุทธรณ์ที่ ก.อ.ม. จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นไปตามข้อ ๒๒ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลา ตามข้อ ๒๑

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง ตามข้อ ๒๒ ไม่ลงลายมือชื่อ หรือไม่ระบุที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ก.อ.ม. มีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มีมติไม่รับอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ การนับระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้นับตั้งแต่วันที่กองกลางได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๒๘ การพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากสำนวนการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและสำนวนการสอบสวนและให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มหาวิทยาลัยชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

(๒) ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมาให้ถ้อยคำเป็นพยานหรือชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๓) ให้มหาวิทยาลัยสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

ในกรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตาม (๑) ถึง (๓) อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ ให้ ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในระยะเวลาที่ ก.อ.ม. กำหนด

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้นั้นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนพิจารณา ของ ก.อ.ม. ได้คนหนึ่ง การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์หรือ ก.อ.ม. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้นั้น เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากมหาวิทยาลัยจะแถลงแก้ ก็ให้อธิการบดีมาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาแล้ว ประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ม. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๓๐ เมื่อความปรากฏแก่ ก.อ.ม. ว่าผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นจนกว่าทายาทตามข้อ ๒๐ จะมีคำขอเข้ามาหรือโดยที่ ก.อ.ม. เรียกเข้ามาเพื่อเปิดโอกาสให้ทายาทเข้ามาแถลงชี้แจงประเด็นการอุทธรณ์ โดยให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อประธาน ก.อ.ม. ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย และให้ ก.อ.ม. ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ทั้งนี้จะวินิจฉัยเป็นผลร้ายยิ่งกว่าแก่ผู้อุทธรณ์ที่ถึงแก่ความตายนั้นไม่ได้

ข้อ ๓๑ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ม. จะพิจารณาเสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. กรณีผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนบันทึกไว้และจัดให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อถอนอุทธรณ์แล้วให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นอันระงับ และให้จำหน่ายเรื่อง

ข้อ ๓๒ ประธาน ก.อ.ม. โดยมติของ ก.อ.ม. มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์และให้จำหน่ายเรื่อง โดยมีหนังสือแจ้งมติให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่ยื่นอุทธรณ์เป็นกรณีเดิมที่ ก.อ.ม. ได้เคยพิจารณามีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยแล้ว

(๒) มหาวิทยาลัยแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามคำขอในอุทธรณ์แล้ว

(๓) หนังสืออุทธรณ์อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง ไม่ลงลายมือชื่อ หรือไม่ระบุที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ซึ่ง ก.อ.ม. ได้สั่งให้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตาม

(๔) ยื่นอุทธรณ์เกินระยะเวลาที่ข้อบังคับกำหนดไว้

(๕) เหตุอื่น ๆ ที่ ก.อ.ม. เห็นสมควรให้จำหน่ายเรื่อง

ข้อ ๓๓ หนังสือแจ้งมติไม่รับอุทธรณ์และให้จำหน่ายเรื่องตามข้อ ๓๒ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์

(๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์

(๓) เหตุแห่งการไม่รับอุทธรณ์และให้จำหน่ายเรื่อง

(๔) แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. หรือแจ้งสิทธิในการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครอง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้สั่งหรือมีมติ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากราชการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการกลับเข้าปฏิบัติราชการตามเดิม

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

กรณีผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แล้วเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติเพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๖) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๗) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม

(๘) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติเสนอผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๓) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตาย จะมีมติตาม (๘) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์แม้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของบุคคลดังกล่าวซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์อันเป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุอันเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษอันมีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๓๕ คำวินิจฉัยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์

(๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์

(๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์

(๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์

(๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย

(๖) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ม. ที่เข้าร่วมพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นด้วย ถ้าผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ผู้นั้นจดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยนั้นด้วย

หมวด ๓
การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๓๖ บุคลากรและพนักงานราชการผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

(๑) เมื่อเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นต้นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) เมื่อมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) การบริหารงานบุคคลเป็นไปโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล

ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือเหตุอื่นใด หรือ

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร หรือ

(ง) ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใดที่ไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง มิให้รวมถึงการที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษทางวินัยหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

ข้อ ๓๗ การร้องทุกข์เป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำร้องทุกข์เป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือควรทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์

(๒) วันที่ทราบหรือควรทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์

(๕) คำขอของผู้ร้องทุกข์

(๖) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรให้บุคคลอื่นร้องทุกข์แทนตนเองได้ เว้นแต่ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ให้แสดงเจตนาด้วยวิธีใด ๆ เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบ

กรณีที่ ก.อ.ม. เห็นว่าหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง ไม่ลงลายมือชื่อ หรือไม่ระบุที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ม. แจ้งผู้ร้องทุกข์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ร้องทุกข์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มีมติไม่รับคำร้องทุกข์

หากผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อกองกลาง ก่อนที่ ก.อ.ม. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๓๘ เมื่อกองกลางได้รับเรื่องร้องทุกข์ไว้แล้ว ก่อนการเสนอเรื่องต่อ ก.อ.ม. ให้เลขานุการ ก.อ.ม. ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่เกี่ยวกับกรณีการร้องทุกข์ และให้เลขานุการ ก.อ.ม. จัดทำสรุปข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพื่อเสนอต่อ ก.อ.ม. พิจารณาต่อไป ทั้งนี้ แบบสรุปข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้เป็นไปตามที่ ก.อ.ม. กำหนด

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ ก.อ.ม. รับเรื่องไว้พิจารณา ให้เลขานุการ ก.อ.ม. มีหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบและให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงมาเพื่อประกอบการพิจารณาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ข้อ ๔๐ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาจากหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ส่งมา ตามข้อ ๓๙ และให้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

(๒) ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมาให้ถ้อยคำเป็นพยานหรือชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ม. รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ และผู้นั้นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนพิจารณา ของ ก.อ.ม. ได้คนหนึ่ง การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้ร้องทุกข์หรือ ก.อ.ม. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้นั้น เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ม. พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์จะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาแล้ว ประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ม. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มาแถลงการณ์ด้วยวาจา

ข้อ ๔๒ ผู้ร้องทุกข์จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ม. จะพิจารณาเสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ม. กรณีผู้ร้องทุกข์ถอนเรื่องร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้เลขานุการ ก.อ.ม.บันทึกไว้และจัดให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เป็นอันระงับ

ข้อ ๔๓ ก.อ.ม. จะไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เหตุที่ร้องทุกข์นั้นไม่ได้เกิดจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

(๒) เป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ได้ยื่นเกินกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๓) คำร้องทุกข์ไม่ได้บรรยายพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงเหตุที่ผู้บังคับบัญชากระทำหรือมีคำสั่งที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นเหตุให้ไม่ได้รับความเป็นธรรม

(๔) คำร้องทุกข์ที่ไม่มีคำขอที่เป็นเหตุที่ร้องทุกข์

(๕) หนังสือร้องทุกข์อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง ไม่ลงลายมือชื่อหรือไม่ระบุที่อยู่ของร้องทุกข์ ซึ่ง ก.อ.ม. ได้สั่งให้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ผู้ร้องทุกข์ไม่ปฏิบัติตาม

(๖) เหตุอื่นที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.อ.ม. ที่จะรับไว้พิจารณา

ข้อ ๔๔ ก.อ.ม. อาจมีมติให้จำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ร้องทุกข์ตายก่อนมีคำวินิจฉัยเรื่องที่ร้องทุกข์

(๒) ผู้ร้องทุกข์ถอนร้องทุกข์ก่อนมีคำวินิจฉัยเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) ผู้ร้องทุกข์เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามมติ ก.อ.ม.

(๔) เหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๔๕ หนังสือแจ้งมติให้จำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) เหตุแห่งการให้จำหน่ายเรื่องทุกข์

(๔) แจ้งสิทธิในการร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. หรือแจ้งสิทธิในการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๖ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๓๖ (๑) แล้ว ให้มีคำวินิจฉัยหรือมีมติ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วนและไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม หรือสมควรเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์ ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณีเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๔๗ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๓๖ (๒) แล้ว ให้มีคำวินิจฉัยหรือมีมติ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๓๖ (๒) ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดในข้อ ๓๖ (๒) ให้มีมติแก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ข้อแนะนำตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๔๘ คำวินิจฉัยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) สรุปคำร้องทุกข์และคำขอ

(๔) สรุปคำแก้คำร้องทุกข์

(๕) ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

(๖) คำแนะนำแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ม. ที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้น ถ้ากรรมการผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยด้วย

หมวด ๔
การดำเนินการตามมติสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๙ เมื่อ ก.อ.ม. ได้มีคำวินิจฉัยตามข้อ ๓๔ ข้อ ๔๖ หรือข้อ ๔๗ แล้ว ให้ประธาน ก.อ.ม. มีหนังสือเสนอคำวินิจฉัยต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

ให้ประธาน ก.อ.ม. แจ้งมติของสภามหาวิทยาลัยต่อผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ โดยให้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. หรือแจ้งสิทธิในการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครอง แล้วแต่กรณี และแจ้งมติของสภามหาวิทยาลัยต่อผู้ออกคำสั่งหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์เป็นหนังสือเพื่อดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่ผู้ออกคำสั่งหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ได้ดำเนินการใดไปตามมติของสภามหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการต่อ ก.อ.ม. ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการ

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่ผู้ออกคำสั่งมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามมติสภามหาวิทยาลัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือน สิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๑ ให้ ก.อ.ม. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับนี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

ข้อ ๕๒ กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไว้แล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ ก.อ.ม. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นต่อไปตามข้อบังคับนี้จนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

พลเอก
(ไพบูลย์ คุ้มฉายา)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี